

Rostar i Sch. Banco.

Jag heter Pappageno, jag är munter, lustig
Pappageno.

blifva? :
man och far, hvad fordras mer att lyftlig
rättedom och någon gifva: Jag blir er mata,
2. Jag annat ej att stänka har, sin
tillhöra :
blott iakttaga rar, och jag er enigt far
till lita ämna färdslor röra, så är jag nio,
2. Om färdslor guden ej förmodat ett brist
ta minna :
den, är och blund, han och en vubbes åter.

Min hydda är ej grann, ej stor, Men wän-
ner triffas der. :.

4. Och flickans kind i purpur brann,
Sitt blyga ja! hon sagt, Och flickans hand
i gosens hand har modren redan lagt. Nu
siunger han uti sitt tjall Med modren och sin
brud: Den dygdige är rik och säll, Förutan
guld och skrud. :.

Den gamle Friaren.

Med wärens sågring på er kind, Försträcks
ej wintren hos mig sinna, Den lilla Du

na 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

7. Skand alla Seuer i hela waden loden,
Sons.

6. Solen då stöter i wester upprinner,
Mallin.

5. Mårstall då en gång den solen upp,
Sons.

4. De alla timmar om allfog wist pra-
Mallin.

3. Lyflet mig nu ei enstamma nara,
Sons.

2. Mor min har lärt mig den seden att
följa: Att när jag döljar, bär jag sådant döl-
ja, Och alltid säga nej, Fast jag det menar
ej; Gosarnes otrohet på sådant wälla, Att
hwad de låfwa de aller på hålla.

1. Kolswarta håret som pryder din nac-
ka, Lika som ull på mors swarta tacka,
Händerna äro små, Fötterna afwenså; Ja
all den qwichet som du hos dig hyser, Mer
än din skönhet och däjlighet lyser.

10. Ly jag wet aller hwarutaf det kom-
mer, Att du som eljest tycks wara så from-
mer, Är alltid sur och twär Mot den dig hål-
ler får; Du, som först allfog upptändt i mitt
hjerta, Söker ej en gång att lindra min smärta.

11. Mor min har lärt mig den seden att
följa: Att när jag döljar, bär jag sådant döl-
ja, Och alltid säga nej, Fast jag det menar
ej; Gosarnes otrohet på sådant wälla, Att
hwad de låfwa de aller på hålla.

12. Skall jag då offrydigt hos dig um-
gålla, Att andra plåga sig listigt insålla, Fast
jag dig allfar rätt, Uppå det bästa sätt.
Wanhund är aller din fästare så trogen, Som
jag till döden är dig redobogen.

13. Min herdepipa din ros plår framfö-
ra, Hwar gång ut faren i hetet skall föra,